

København Ø 3. maj 2017

Til medlemmerne af undervisningsudvalget i Folketinget

Vi er en STU (Særligt Tilrettelagt Ungdomsuddannelse) for unge med psykisk sårbarhed i Københavns Kommune. Over en række uger har vi i faget ”medborgerskab” arbejdet med lovgivningen for vores uddannelse. Grunden hertil er, at vi har hørt, at STU-loven skal revideres i løbet af foråret, og i den forbindelse vil vi gerne komme med vores input. Et af STU’ens formål er at ligestille unge, der ikke kan deltage i ordinær uddannelse, med andre unge. Der er dog en række punkter, hvor denne ligestilling ikke kan ses, og dem vil vi gerne gøre opmærksom på:

- Muligheden for at få ungdomskort til transport
- Muligheden for at tage på studietur uden økonomiske konsekvenser
- Muligheden for at bo i studiebolig eller på kollegie
- Muligheden for at få et officielt studiekort

Unge på ordinære uddannelser, produktionsskoler og KUU har muligheder for alle disse ting, det har vi ikke.

Udover disse konkrete punkter, har vi også en række kommentarer til det at være i et STU-forløb:

I forbindelse med selve visitationen til STU, vil vi gerne slå et slag for, at man ikke kigger på psykiske sygdomme som man gør på fysiske. Alle med en brækket arm kan behandles på samme måde; alle med fx bipolar lidelse kan IKKE behandles ens. Det kan føles som om, at vi bliver vurderet ud fra en stak papirer (journaler, udtalelser og karakterblade), der bliver holdt op mod en diagnose-skabelon, for at beslutte om vi kan STU-godkendes. Men vi kan ikke puttes ind i en skabelon; vi har ikke en brækket arm eller blindtarmsbetændelse! Det særlige hensyn er jo netop pointen ved STU, og lovgivningen stiller ikke nogen krav til, hvor meget hvert af de tre kompetenceområder (personlige, sociale og faglige) skal fylde. Men flere af os har oplevet, at fordi vi bliver vurderet på vores karakterer og tidligere skolegang (det faglige) – og ikke den psykiske diagnose (det personlige og sociale), kan det være sværere at få tildelt en STU; det er ikke nok at have psykiske udfordringer, man skal også være fagligt svag.

STU ligger som en af de få ungdomsuddannelser i kommunens regi og med tilknytning til jobcentret (i kraft af, at man er på uddannelseshjælp). Det betyder, at det eksterne blik på uddannelsen bliver meget beskæftigelsesrettet; hvordan sørger man bedst for, at disse unge ender med at kunne forsørge sig selv? Da § 1 i loven siger ”at uddannelsen eventuelt skal føre til videre uddannelse eller beskæftigelse”, ville det være rart af muligheden for videre uddannelse blev vægtet lige så højt som muligheden for beskæftigelse i mødet med eksterne sagsbehandlere fx fra jobcentret eller handicapcentret. Mange unge i vores målgruppe har de faglige evner til ordinær uddannelse, men bruger STU til at få styrket de personlige og sociale evner til netop at kunne indgå i ordinær uddannelse.

I forbindelse med afslutningen af STU, skal man til møde hos jobcentret allerede i starten af 3. år, hvilket virker stressende og gør hele 3. år til et udslnings-år, frem for en del af uddannelsen. En anden stressfaktor i forbindelse med afslutningen af STU, er usikkerheden om, hvad man skal bagefter. Her er jobcentrets budget afgørende for, hvilke tilbud der er. Vi synes man skal overveje en form for udslning i forbindelse med afslutningen af STU, det kunne være et efterværn eller en mentorordning. På den måde kan man sikre en god overgang fra STU til den næste aktivitet, og meget gerne med en gennemgående person.

Vi håber at I vil tage vores input til jer i det videre arbejde med STU-loven, og vi stiller os med glæde til rådighed for jeres spørgsmål eller kommentarer. I er velkomne til at besøge os og vores skole, eller vi kan komme til Christiansborg.

Med venlig hilsen

Fontanaskolen STU